

Po takem torej kaže, da sadimo iz početka take trse, ki rodé sami in potem, kedar bode prav, precepimo jih lahko z našim, žlahtnim trsjem. Ali še rečemo torej enkrat: začnite saditi ameriško trsje, dokler še ni uši v naših goricah. Lažje Vam bode to sedaj, kakor pa potlej, ko bode škoda že velika.

Sejmovi. Dne 21. novembra v Arveži, pri sv. Juriji na Ščavnici, pri sv. Juriji nad Taborom in v Svetin. Dne 22. novembra v Arnoži. Dne 24. novembra v Brezji pri Mariboru. Dne 25. novembra v Lučah, na Ptuji. Dne 27. novembra na Bregu v Ptuji.

Dopisi.

Iz Celovca. (O Einspielerjevi slavnosti.) Kakor se kaže, bode Einspielerjeva slavnost dne 26. t. m. velikanska, kajti ne samo iz Koroškega, tudi iz Goriškega, Kranjskega in Štajarskega obetajo rodoljubi, da se je hočejo udeležiti. Tako je tudi prav, kajti pokojni vodnik in učenik Koroških Slovencev, po vsem slovanskem svetu znani rodoljub, msgr. Andrej Einspieler je zaslužil, da se ga Slovenci hvaležno spominjamo. On se je sam neustrašeno nasprotnikom v bran postavljaj, ko je bilo slovenskih rodoljubov na Koroškem še pičlo število in se ni imel na koga naslanjati. Vse puščice so takrat letele le na-nj; vse zabavljice, vse sovraštvo je sam nosil na svojih krepkih ramah; prestal pa je vse naskoke in danes že se kaže po širnem slovenskem Korotanu sad njegovega možatega, a neustrašenega delovanja in truda. Ne samo v deželnem zboru, ampak tudi v svojih političnih listih, ki jih je izdajal z mnogimi žrtvami, zagovarjal je politične in narodne pravice koroških Slovencev. Mi hodimo zdaj po njegovi sledi, po cesti, katero nam je že on, kolikor toliko uravnal. S svojo besedo v zborih, s svojimi spisi v „Miru“ je narod slovenski vzbudil, da se zaveda svojih pravic; nam je vsled tega delovanje olajšano, ker se lahko že naslanjamo na svoj narod, katerega vodi že veliko število rodoljubov, ki so prišli skoro vsi iz politične šole Einspielerjeve. Toraj imamo uzroka dovolj, spomin tega moža slaviti. Prihitite tedaj rojaki iz vseh slovenskih pokrajin dne 26. t. m. v Celovec, da slavimo skupno spomin moža, ki si je stekel za probujo slovenskega naroda na Koroškem nevenljivih zaslug!

Iz Ljutomerske okolice. (Naše razmere.) Zadnji dopis iz našega trga je dregnol v sršenovo gnezdo. Povedal je golo, če tudi žalostno istino. Mi okoličani opazujemo že več časa toto čudno izpremembo v našem trgu. Naši odlični narodnjaki nemajo več tiste goreče navdušenosti za narod in njegove pravice, kakor

smo jo videli v prejšnjih letih. Kako ognjeno delavnost, kako gibanje, pa tudi kako možato odločnost ter neustrašenost videl si takrat. Z največo hvaležnostjo in z najglobljšim spoštovanjem spominjamo se tistih možakov, ki so nas neutrudljivo budili in dramili kakor: dr. Klemenčič, Zarnik in Lapajne ter še mnogo drugih. Kak razloček takrat in zdaj. Narodna stvar spi zdaj pozabljena v zadnjem kotu in dosti praha že leži na njej. Nekaj let še, in nikdo se nje ne bode več spominjal. Pri nas je že navada, da vsaka javna stvar nosi nemško „larvo“. Tako je tudi žalibože bilo pri otvoritvi železnice. Res je, da nas je okoličanov dosti privrelo. Videti pa smo morali s svojimi očmi, da je Nемеec na naši zemlji prvi, da je nemščina imenitnejši jezik; slovenščina pa je v svoji hiši zadnja dekla. Slovenskih zastav nismo dobili do oči. Govori se, da so se naši voditelji pogovorili z nemčurji, da niti pruskih niti slovenskih zastav ne bodo postavili. Tega vendar ne morem verjeti. Ali ima pruska zastava v Avstriji ravno tiste pravice, kakor slovenska? Ne morem verjeti, da bi se naši narodnjaki tako daleč spozabili. Na svojih tleh imamo svoje pravice, dane od večnega Boga ter potrjene od presvitlega cesarja. Čuvati si jih moramo z vsemi svojimi močmi proti vsakemu sovražniku pri vsaki in tudi pri najmanjši priliki. Kakor dozdaj, tako pač ne sme več iti. Nemčurji napenjajo vse moči, da bi nas vničili. Njihovo delovanje je tiho mirno, pa tudi složno. Vse uporabljajo za svoje namene. In ker je mlačnost na slovenski strani velika, tem hitreje širi se nemčurstvo po našem trgu. Celó po okolici bi že rado tu in tam pognalo svoje kali. Gospodje nemčurji naj bodo potolaženi, da v naši okolici niso ugodna tla za njihovo nepošteno in židovsko delovanje. Za danes prosimo svoje narodne voditelje, naj nas v tem hudem boji ne pustijo samih. Kaj hoče še tako izurjena vojska brez složnega vodstva, brez odločnih, neustrašenih voditeljev? Vi, ki ste osiveli v totem hudem boji, katere smo videli leta in leta v prvi bojni vrsti, postavite se drugoč pred nas, vzdignite zopet pozabljeno zastavo in peljite nas v vojsko za naše svete zakonite pravice. Narod vas prosi, narod vas kliče! Kakor jeden mož ustali bomo vsi ter šli za vami in izdajalca ne bo med nami.

Iz Vuhreda. Na vernih duš dan, ko se po katoliškem svetu obhaja spomin naših rajnih bratov in sester, ki so se preselili v večnost, bilo je v tukajšnji župniji letos prav živahno gibanje. Dopoldne je bila navadna služba božja za večni blagor pokojnih farmanov in vernih duš v vicah, popoldne pa se je na pokopališče pomikala neizmerno dolga procesija, ki je k zadnjemu počitku spremljala daleč okoli znanega premožnega dobrotnika, očeta Franca

Pahernik, kateri je vsled opešanja telesnih moči dne 31. oktobra okoli polnoči v 85. letu svoje starosti dokončal pozemeljsko potovanje in se preselil v večnost. V ponedeljek okoli 2. ure popoldne zbrala se je od blizo in daleč obilna množica pred hišo pokojnega in je njegovo v trdni z venci okinčani krsti počivajočo truplo, s prižganimi voščenimi svečami v rokah, spremljala v cerkev. Ondi je v kratkih potezah slavnoznani govornik č. g. Ribniški župnik v prostorni natlačeni hiši božji navzočim narisal izgledno življenje pokojnega, ki je vedno bil zvesto krščanskega mišljenja, se po krščansko pripravil na smrtno uro, in si s svojo dobrotljivostjo postavil neumrljiv spominek, ter je dušo rajnega priporočil pobožni molitvi zbrane množice. Po skončanem „Libera“, odpetem od 12 č. g. duhovnikov, ki so se sešli iz peterih dekanij naše škofije, prenesla se je krsta na pokopališče, kjer se je zapela navadna pesem za slovo, in hladni grob je sprejel telesne ostanke rajnega. Bil je pokojni zares veliki dobrotnik na vse strani, kajti le z njegovo darežljivostjo se je zamogla pozidati krasna nova cerkev, v katero je rad zahajal, dokler so mu telesne moči pripuščale. Pred nekaterimi leti izročil je tukajšnjemu župnijskemu predstojništvu 1000 fl. za ustanovo, da se s 5 % obrestmi vsako leto ob božiču revnim šolarjem nakupuje obleka in obuvalo. Pomagal je tudi rad iz denarne zadrege marsikateremu gospodarju, da si je ohranil svoje posestvo, in si sčasoma opomogel, ko so se gospodarske razmere zboljšale, zato so pa tudi tukajšnji srenjanci imeli spoštovanje do njega, in je posebno uplivu Pahernikove familije pripisovati, da se volitve v tem kraju zvršijo v katoliško-narodnem duhu, ker volilci poslušajo modra nasvetovanja svojega dobrotnika. Naj mu tedaj usmiljeni Bog dodeli, da, kakor je njegova dobrotljivost bila priznana od svetlega našega cesarja, in odlikovana z zaslužnim križcem, ter je pokojnega ime nad vratmi zagreda tukajšnje cerkve zapisano z zlatimi črkami, se tudi njegovo ime zapiše v bukve večnega življenja.

Iz Ptuja. (Dijaška kuhinja.) Za tekoče šolsko leto 1890/91 so nastopni p. n. častiti dobrotniki darove poslali: G. Bezjak Fr., učitelj pri sv. Križu pri Slatini 6 fl., g. dr. Čuček Josip, odvetnik v Ptuji 30 fl., g. Raisp Ferdo, umir. oskrbnik grof. Herberstajnske 10 fl., g. dr. Horvat Tomaž, odvetnik v Ptuji 5 fl., vlč. g. Meško Jakob, knezoškofijski duh. svetovalec in župnik pri sv. Lovrenci v Slov. gor. po č. g. Majcenu 10 fl., sl. družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani 30 fl., č. g. Črnko Marka vikar v Ptuji 1 fl. 5 kr., č. g. Bratuša Alojz, beneficijant v Ptuji 1 fl. 5 kr., č. g. Šalamon Frančišek, mestni kaplan v Ptuji, 1 fl. 5 kr., č. g. Majcen Ferdo, veroučitelj v Ptuji, 1 fl.,

g. Cilenšek Davorin, prof. v Ptuji 1 fl., č. g. Slekovec Matevž, župnik pri sv. Marku pod Ptujem 5 fl., vlč. g. Suta Ruprt, dekan v Zavrču 10 fl., č. g. Meško Davorin, župnik v Kapelah pri Radgoni 5 fl., č. g. Grabar Miha, umir. župnik pri sv. Urbanu v Slov. gor. 2 fl., na primiciji č. g. Strakla Mateja pri sv. Križu pri Ljutomeru se je nabralo 3 fl. 60 kr., gosp. Kranjc Vekoslav, notarski kandidat v Ormoži, 1 fl., g. Mikl Alojz, trgovec v Ormoži 5 fl., g. Pernat Štefan, concipient v Ormoži 1 fl., g. Ferencak Frančišek, respicijent v Ormoži 50 kr., g. Porekar Anton, nadučitelj na Humu 1 fl. Vsem blagim dobrotnikom in iskrenim prijateljem mladine izrekamo prisrčno zahvalo in stoterni: „Bog plati!“

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Pri c. kr. vladi na Dunaji se posvetujejo te dni o novi pogodbi naše države z nemško gledé na colnino. Ta pogodba je sila važna in zato želimo, zaj jo dobijo pravi, avstrijski možje v roke, sicer bode iz nje škoda za našo državo na več strani. — Minister za uk in bog očastje, baron Gautsch poizveduje, odkod da kje prihaja to, da se v novem času sliši večkrat o samomorih učencev, izlasti še po večjih mestih. Ni pač treba tukaj veliko poizvedovanja: slaba, nekrščanska vzgoja, g. baron, ta je edino kriva tacihi samomorov, dajte je več v šole, več v hiše! — V občinskem svetu v Gradci so sklenili prošnjo do c. kr. vlade, naj dobi mesto več poslancev, 6 v deželnem in 3 v drž. zboru. Doslej jih je v prvem četvero, v zadnjem pa dvoje in nam se zdi, da jih je za mesto dovolje, posebno če primerimo njih število s številom poslancev iz kmečkih volilnih okrajev. — Po nemškem Štajarji je dobilo društvo „Südmark“ v zadnjem času več novih podružnic, vendar pa še jih je vročkrvnim mladičem, ki imajo društvo v rokah, vse premalo. — Koroški dež. predsednik, baron Schmid-Zabierow je zatrdil v dež. zboru z vso resnobo, da se slov. prebivalcem po deželi ne godi nikjer krivica gledé na ljudske šole ter je torej posl. Einspielerja pritoževanje se ve, da le natočevanje dež. šolsk. sveta v Celovci. Bilo bi to že prav, ko bi bilo v resnici vse tako v redu a žal, da imamo še mi o tem vse drugo prepričanje. — Dež. zbor v Celovci sodi, da je v deželi še vse premalo zdrajnikov in prosi torej vlado, naj pripravlja ustanov za dijake, ki se čejo izučiti za zdravnike. Prav, toda to je dolga pot in daje po vrhu še malo upanja, da pride tako več in dobrih zdravnikov y deželo. — Mestni zastop v Ljubljani je sklenil delati na to, da dobi mesto novo slov. višjo šolo za dekleta; če sodimo ta sklep po njegovih besedah, ne dobi še mesto take šole v kratkem